

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Številka: 007-03-23/2018/
007-03-24/2018/
007-03-25/2018/

Ljubljana, 10.12.2018

**POROČILO O UDELEŽBI NA ZASEDANJU GLOBALNE PARLAMENTARNE MREŽE
OECD V LETU 2018**

Pariz, februar 2018, 6. parlamentarni dnevi OECD - »Multilateralizem - premostimo delitve«

Na sedežu stalnega predstavništva Republike Slovenije pri OECD sta se državni svetnik mag. Miroslav Ribič in poslanec g. Kamal Izidor Shaker takoj po prihodu v Pariz sestala z veleposlanico nj. eksc. Ireno Sodin (v nadaljnjem besedilu: veleposlanica) in ekipo MPA.

Veleposlanica je uvodoma povedala, da pozdravlja udeležbo Državnega zbora in Državnega sveta na takšnih dogodkih in v nadaljevanju predstavila delovanje OECD. Poudarila je, da Slovenija plačuje približno 2.8 mio redne letne članarine za t.i. obvezni del (part 1 program). V okviru OECD delujejo tudi prostovoljni programi OECD, ki se ne financirajo iz redne članarine OECD, temveč iz prostovoljnih prispevkov. Med pomembnejšimi so: Mednarodna agencija za energijo – IEA, Agencija za jedrsko energijo – NEA, Odbor za razvojno pomoč – DAC, sheme na področju kmetijstva, Center za izobraževanje, raziskave in inovacije – CERI. Prostovoljni programi zajemajo tudi druga področja.

Veleposlanica je izpostavila, da si v prihodnosti želi večjo zasedbo Slovenije na zasedanjih odborov. OECD sestavlja več kot 250 odborov in delovnih teles. V odborih in delovnih telesih predstavniki držav članic na strokovni ravni redno izmenjavajo zamisli, izkušnje, se med seboj primerjajo, pregledujejo in ocenjujejo napredek na posameznih področjih in v posameznih državah. Veleposlanica je v pogovoru izpostavila, da je Slovenija ena izmed držav z najmanjšo zastopanostjo.

V nadaljevanju je veleposlanica pojasnila program srečanja Globalne parlamentarne mreže in krajšo vsebino posameznega panela.

V sredo sta se državni svetnik in poslanec skupaj z veleposlanico udeležila predavanja o delovanju virtualne knjižnice OECD i-Library.

V četrtek in petek se je veleposlanica skupaj z državnim svetnikom in poslancem udeležila panelov s sledečo tematiko:

1) Uvodni nagovor generalnega sekretarja OECD g. Gurria

G. Gurria je poudaril, da je mednarodno sodelovanje med člani parlamentov ključnega pomena in pripomnil, da mnogi državljani dvomijo v odprtosti, multilateralni sistem in celo v funkcionalnosti političnih institucij in same demokracije.

V veliki meri gre za vprašanje priložnosti, pravičnosti in vključenosti. Ponovno moramo ponastaviti naše sisteme, predpise in okvire za spodbujanje vključujoče in trajnostne rasti. To je še posebnega pomena zdaj, ko svetovno gospodarstvo ponovno dobiva zagon: najnovejši OECD gospodarski obeti so pokazali, da se gospodarska rast krepi s 3,1% BDP v letu 2016 na predvidene 3,6% BDP v letu 2017 in 3,7% v letošnjem letu. Kljub temu ni mogoče zagotoviti, da se bo gospodarska rast avtomatično porazdelila med ljudi (trickle down effect) ter ne moremo domnevati, da bo rast rešila vse probleme. Za kakovost rasti moramo pogledati preko BDP, zagotoviti moramo, da bo rast trajnostna in vključujoča, kar spodbuja OECD s pomočjo projekta NAEC (New Approaches to Economic Challenges) in pobude za vključujočo rast (Inclusive Growth initiative).

Globalizacija je prinesla številne koristi: gospodarsko rast, povečanje produktivnosti ter širjenje tehnologije in kulture ter pomagala več sto milijonom ljudi iziti iz revščine. V tem delu je Gurria izpostavil tudi to, da je globalizacija hkrati številne pustila zadaj. V državah OECD je povprečen dohodek najbogatejših 10% prebivalstva približno 10-krat večji od najrevnejših 10%, kar je 7-krat več kot v času prejšnje generacije. Bogastvo je še bolj zaskrbljujoče - v skladu s poročilom Credit Suisse Global Wealth Report 2017 ima spodnja polovica (50% prebivalstva) v skupni lasti manj kot 1% celotnega bogastva, medtem ko ima najbogatejši decil, (10%) v lasti 88% globalnega bogastva. Zato meni, da je treba preseči mantra »najprej gospodarska rast in nato razdelitev rasti«

Kombinacija tehnoloških sprememb in globalizacije ogrožala številna delovna mesta, ki vključujejo rutinske naloge in prispeva k polarizaciji trgov dela. OECD ocenjuje, da je 9% delovnih mest v OECD izpostavljeno veliki verjetnosti avtomatizacije, medtem ko se bodo za dodatnih 25% delovne naloge zaradi avtomatizacije bistveno spremenile.

Leto 2018 bo tako posvečeno multilateralizmu, ki ga moramo prenoviti in izboljšati, da bo bolj transparenten, vključujoč, odprt in prilagodljiv. Osredotočiti se moramo na ključne izzive, kot so kakovost delovnih mest, vseživljenjsko učenje in infrastrukturo, ter zagotoviti večjo vključenost v prihodnosti. Za to moramo premostiti delitve z integriranimi in naprednimi politikami. Čezmejni izzivi, kot so digitalizacija, obdavčitev, migracije, neenakost ter boj proti korupciji in podnebnim spremembam zahtevajo globalne rešitve. Večstransko sodelovanje je ključnega pomena za izpolnjevanje mednarodnih ciljev, kot so Sustainable Development Goals in Paris Agreement.

G. Gurria meni, da bo treba v tem okviru v prihodnje nasloviti nove izzive na področju obdavčitve, konkurenčnosti, trgovine in pretoka podatkov. Udeležence je obvestil je o delu OECD glede BEPS, AEIO, zunanje trgovine, presežnih zmogljivosti jekla, podnebnih sprememb in ciljev trajnostnega razvoja.

Pomembno je, da boj proti podnebnim spremembam ne učinkuje negativno na gospodarsko rast - OECD je že pripravil analize v zvezi s tem. G. Gurria je posebej izpostavil Slovenijo, ki je že potrdila nacionalni razvojni načrt skladno s cilji trajnostnega razvoja.

2) Učenje za resnico – vloga izobraževalne politike pri vzpostavljanju zaupanja javnosti

G. Andreas Schleicher, direktor za izobraževanje in veščine in posebni svetovalec za izobraževalno politiko generalnega sekretarja OECD, je poudaril vlogo digitalizacije pri izobraževanju.

Dandanes se zdi, da ima hitra distribucija novic prednost pred njihovo kvaliteto in s tem njihova verodostojnost in dejstva izgubljajo na vrednosti v procesu odločanja in sprejemanja demokratičnih odločitev. Stališča, ki dajejo občutek, da so prava, a ne temeljijo na dejstvih, se sprejemajo kot utemeljena, ker izzivajo elite in osebne interese. Algoritmi, ki nas razvrščajo v skupine isto mislečih posameznikov povzročijo ustvarjaje zbornic/zborov/domov/skupin, ki krepijo naša stališča in onemogočajo, da bi bili obveščeni tudi o nasprotnih stališčih/argumentih, kar privede do polarizacije družbe. Pri teh algoritmih ne gre za napake, gre za ključ, zakaj družbeni mediji dejansko delujejo.

OECD se sprašuje, kaj lahko posamezne države v tem oziru naredijo, da spodbudijo zaupanje, ki predstavlja osnovni predpogoj za družbeno in ekonomsko blagostanje, za krepitev socialne kohezije, krepitev vzdržljivosti in ohranitev varnosti in reda v posamezni družbi. OECD-jeva raziskava o znanjih in spretnostih odraslih kaže, da izobraževanje krepí kognitivne in analitične sposobnosti, ki so potrebne za razvoj, ohranitev in (morda) obnovitev zaupanja v tako bližnjih kot tudi anonimnih odnosih. To se doseže neposredno s povečanjem in krepljenjem bralne in računske pismenosti pri posameznikih, in posredno z zagotavljanjem razvoja navad in krepitvijo vedenjskih vzorcev kot so branje in pisanje doma in na delovnem mestu. Izobrazba in zaupanje sta medsebojno prepletene in posledično v tem oziru medsebojno odvisna drug od drugega.

3) Kako deluje G20 za bolj vključujoče svetovno gospodarstvo

Ga. Gabriela Ramos, vodja kabineta GS OECD Gurrie, šerpa OECD za G20 in posebna svetovalka GS OECD, je predstavila prizadevanja G20 za bolj vključujoče gospodarstvo. Skoraj deset let po svetovni finančni in gospodarski krizi je G20 še naprej najpomembnejši forum za mednarodno gospodarsko sodelovanje. Namen te predstavitve je bil razložiti, kako se je agenda skupine G20 razvijala in preoblikovala, kako se razširila od nujnega odziva na krizne razmere do bolj strukturnega, dolgoročnejšega pristopa k svetovnim gospodarskim izzivom. Predstavljeno je bilo notranje delovanje G20, vpogled v vlogo in ključne dosežke ter izzive, predvsem pa podporo, ki jo OECD zagotavlja članicam skupine G20. Izpostavljen je bil tudi potencial G20 za spodbujanje bolj vključujočega svetovnega gospodarstva.

G20 je prenehala delovati v okviru kriznega upravljanja in vzpostavila globalno ekonomsko upravljanje, ki med drugim vključuje strateško predvidevanje, upoštevanje mega-trendov in izgradnjo vključujočega gospodarstva. G20 je odigrala pomembno vlogo pri napredku glede podnebnih sprememb in SDGs, mladih, enakosti spolov, saj se je v okviru skupine razvilo zaupanje med njenimi člani. Pomembno je predvsem sodelovanje Kitajske. OECD je v tem okviru največ prispevala glede BEPS in prekomernih zmogljivosti jekla.

Ga. Ramos je poudarila, da so prihajajoči izzivi, s katerimi se sooča G20, predvsem globalni nemiri, negativne posledice klimatskih sprememb, digitalna ekonomija (Kitajska, Nemčija) ter finančna in dohodkovna neenakost.

Besedo je dobila tudi predsednica Odbora za zunanje zadeve Argentinskega kongresa, ki je predstavila prednostne naloge argentinskega predsedovanja G20, in sicer:

1) prihodnost dela in pomen za izobraževanje

Pojav novih tehnologij je pripeljal do razvoja novih oblik dela, ki hitro spreminjajo proizvodne procese po vsem svetu. To ponuja ogromne priložnosti za doseganje pravičnega in trajnostnega razvoja, vendar predstavlja tudi izzive, ki izvajajo pritisk na agende zaposlovanja, blaginjo in načrte izobraževanja. Novi val tehnoloških dosežkov bo zahteval znatne naložbe v usposabljanje in spretnosti za življenje in delo, morda bo treba tudi prilagoditi fiskalne politike oz. strukturne reforme.

2) razvoj infrastrukture

Predsedstvo si bo prizadevalo za razvoj infrastrukture z izboljšanjem priprave projektov, reševanjem podatkovnih vrzeli o njihovi finančni uspešnosti, izboljšanjem instrumentov za financiranje infrastrukturnih projektov in iskanjem večje homogenosti med njimi. Razvoj infrastrukture zagotavlja veliko obljubo, da bo današnje prihranke usmerjal v javno infrastrukturo, učinkovite prevozne storitve, tokove energije in digitalno povezljivost.

3) trajnostni razvoj hrane

Države G20 so ključni akterji v svetovnem prehranskem sistemu. Ozemlja držav članic OECD predstavljajo približno 60% vseh kmetijskih zemljišč in skoraj 80% svetovne trgovine s hrano in kmetijskimi proizvodi.

Delo na tem področju bo usmerjeno v raziskovanje, kako lahko skupina G20 zagotovi mednarodno usklajevanje potrebno za spodbujanje javno-zasebnega sodelovanja med panogami, vladami, mednarodnimi agencijami, združenji kmetov in civilno družbo.

4) Investiranje v podnebje, investiranje v rast//Svetovna energetska napoved – kako lahko izpolnimo podnebne in energetske cilje ter cilj kvalitete zraka?

G. Anthony Cox, začasni direktor za okolje OECD, je poudaril, da bolj ambiciozne podnebne politike ne bodo škodovala gospodarski rasti. Podnebne politike v povezavi s strukturnimi reformami lahko vodijo v dolgoročno rast gospodarstva. Pri tem bodo ključnega pomena investicije, krepitev trga zelenih obveznic ter bolj napredna, vključujoča tranzicija, ki je odprta za sodelovanje s podjetji. G. Timur Guel, analitik s področja energetike, IAE, je predstavil Svetovno poročilo o energetiki za leto 2017. V njem IEA poudarja, da se rast toplogrednih plinov upočasnjuje zaradi različnih razlogov, npr. zaradi večje uporabe obnovljivih virov energije, podpore energetske učinkovitosti, kar vpliva na nižjo porabo goriv, prestrukturiranja gospodarskega modela in energetske politike Kitajske. Opozoril je na večanje odstotka onesnaženega zraka, kar vpliva na večji delež prezgodnjih smrti. Ugotavlja še, da se je dostop do elektrike izboljšal v vseh regijah, razen v Podsaharski Afriki.

Nova strategija za energijo in trajnosti razvoj IEA vključuje SDGs, naslavlja podnebne spremembe, univerzalen dostop do energetike in izboljšanje kvalitete zraka. V prihodnosti bo v okviru energetskega sektorja večji pomen na energetske učinkovitosti, razvoju električnih vozil, potrebi bo dodatnem plinu, prestrukturiranju in transformaciji v smeri razvoja solarne energije.

5) Študija primera – narediti območje Pariza bolj odporno pred poplavami.

G. Charles Baubion (politični analitik) je prisotne obvestil, da je francoska vlada pri OECD naročila pregled napredka glede politike protipoplavne zaščite v Parizu. Poplave predstavljajo največje tveganje za Francijo, saj lahko prizadene več kot 10 mio ljudi. Pariz in obrobje Pariza imata nizek nivo protipoplavne zaščite, v primerjavi z drugimi metropolami.

OECD je pri pregledu ugotovil, da kompleksno upravljanje (pristojnosti in več nivojev oblasti) predstavlja oviro za hiter dogovor in odziv na poplave. Eden od razlogov je tudi dejstvo, da do sedaj protipoplavna zaščita ni bila prednostna naloga. Ljudje so pozabili na poplave in na možnost naravnih nesreč. Kljub omejenemu napredku pri izgradnji protipoplavne zaščite (glede upravljanja, odpornosti in financiranja) pa bi morali sprejeti dolgoročne ukrepe, kot npr. napredek pri upravljanju, v zvezi s čemer fragmentiranost vladanja ostaja velik izziv (lokalna raven, cca. 2000 mestnih občin).

OECD je v zvezi s tem podal 14 priporočil. Pri tem je posebej naslovil vprašanje o tem, kako zagotoviti enovit pristop pri upravljanju in pripravi politik. OECD meni, da je najprej potrebna strategija. Slednja je bila sicer sprejeta v 2016, vendar pa ji manjkajo dolgoročni in osredotočeni cilji. Prav tako je treba nasloviti institucionalno razpršenost. Posebej bo treba nasloviti umanjkanje napredka pri odpornosti mest in strukturnih ukrepih. Prav tako je treba okrepiti upravljanje v nujnih primerih.

6) Kakšna je vloga zunanje trgovine pri vključujoči rasti?

G. Ken Ash, direktor za trgovino in kmetijstvo OECD, je poudaril pozitivne učinke zunanje trgovine na dobrobit prebivalcev. Zunanja trgovina ni povzročila nasprotovanja globalizaciji, zato ga tudi sama ne more rešiti. V prihodnje potrebujemo več mednarodnega sodelovanja in bolj integriran sistem politik; slednje bi vodilo do bolj učinkovitega mednarodnega sistema. G. Ash je poudaril tudi, da je bolj pravična trgovina ključnega pomena v boju proti protekcionizmu.

7) Zasedanje Parlamentarne skupine o davkih z naslovom "Standardi G20 – Erozija davčne osnove in preusmerjanje dobička (BEPS) in AEOL – do kje smo prišli?"

G. Pascal Saint-Amans, direktor Centra za davčno politiko in administracijo OECD, je uvodoma predstavil delo OECD na področju davčnih politik ter sodelovanje OECD s skupino držav G20 na tem področju. Posebni del razprave je bil namenjen obdavčevanju porabe energije. Napovedana publikacija OECD z naslovom "Tax Energy Use 2018" bo uporabnikom dostopna 14. februarja 2018. Gre za analizo obsega davkov na energijo in ogljični odtis v 42 državah OECD ter G20 ter prvo oceno cen energije in davkov na ogljik v daljšem časovnem obdobju.

8) Davčna transparentnost

Ga. Monica Bhatia, vodja Sekretariata Globalnega foruma OECD, je poudarila, da globalni finančni sistem temelji na odprtosti informacij in transparentni implementaciji davčnih zakonodaj v posameznih državah. OECD deluje v okviru Globalnega foruma o preglednosti in izmenjavi informacij za davčne namene. Globalni forum je namenjen zagotavljanju hitrega izvajanja standardov menjave informacij na zahtevo (EOIR) in samodejne izmenjave informacij o finančnih računih (AEOL). Standardi AEOL (implementirani v 50 državah) so velik doprinos k mednarodni davčni preglednosti in zmožnostih držav pri reševanju izogibanja davkov na morju.

9) Implementacija sporazuma z naslovom Erozija davčne osnove in preusmerjanje dobička (BEPS):

Ga. Sophie Chatel, vodja Enote za davčne pogodbe, je spomnila, da pregledi od leta 2013 dalje kažejo, da davčne utaje oziroma izgube prihodkov od davka dobička pravnih oseb (CIT) predstavljajo 100 do 240 milijard USD na letni ravni. Vzroki davčnih izgub so raznoliki: agresivno davčno načrtovanje nekaterih multi-nacionalnih podjetij, medsebojni vpliv domačih davčnih pravil, pomanjkanje preglednosti in usklajevanje med davčnimi upravami. Podružnice

multinacionalke tako v državah z nižjo davčno stopnjo poročajo skoraj dvakratno stopnjo dobička (glede na sredstva) svojega globalnega poslovanja (gospodarsko izkrivljanje). Ocene učinka BEPS na države v razvoju, izražene kot odstotek davčnih prihodkov, so višje kot v razvitih državah. Globalizacija zahteva sodelovanje vlad in preprečevanje škodljivih davčnih praks, izogibanje davkom in privabljanje naložb.

Sporazum so podpisale vse države članice, v veljavi bo stopil po peti ratifikaciji. Ga Chatel je izrekla čestitke Avstriji, ki je prva ratificirala sporazum (do sedaj so sporazum ratificirale Avstrija, Poljska, Isle of Man in Jersey). Sporazum bo vplival na preko 12.000 bilateralnih sporazumov. Ga. Chantel je pripomnila tudi, da bo BEPS služil kot vzorec za spremembe globalnih sporazumov na ostalih področjih.

10) Izzivi na področju davkov, ki jih prinaša digitalno gospodarstvo:

Ga. Giorgina Maffini, namestnica vodje Enot za davčno politiko in statistiko OECD je poročala, da OECD delovna skupina za digitalno gospodarstvo pripravlja poročilo o opredelitvi ključnih vprašanj digitalnega gospodarstva v davčni politiki. Zaključno poročilo iz leta 2015 je dostopno na spletni strani, vmesno poročilo pa bo objavljeno aprila 2018. Davčna pravila, ki so bila zasnovana za tradicionalne davčne zavezance in poslovne subjekte, potrebujejo revizijo. Podjetja brez stalnega naslova in rezidenčnosti potrebujejo posebno davčno obravnavo. Države so zavezane mednarodnim davčnim pravilom (WTO). Kje je "prispevek uporabnika" v primerih digitaliziranih podjetij? Kako je z davčnim rezidentstvom? Gre za ključna vprašanja davčnih politik prihodnosti.

Na koncu konference se je predsedujoči g. Anthony Gooch, direktor Urada za odnose z javnostmi OECD, zahvalil vsem kolegom in udeležencem ter napovedal naslednje zasedanje, ki bo oktobra 2018 v Parizu. Osrednja tema prihodnjega zasedanja bo bitcoin in blockchain tehnologija.

Slovenska delegacija se je po koncu zasedanja skupaj s veleposlanico udeležila srečanja s Slovenci zaposlenimi pri OECD. Zaposleni so predstavili svoje delo in skupaj z državnim svetnikom in poslancem razpravljali o aktualnem dogajanju v OECD.

London, april 2018, srečanje OECD globalne parlamentarne mreže 'na poti' – »Inclusive Growth«

Tokratno srečanje OECD globalne parlamentarne mreže je potekalo v Londonu v formatu t.i. 'On the road meeting'.

Sodelujoči so razpravljali, da se deset let po tem, ko se je začela finančna kriza, pojavlja občutek, da ima od dejstva, da je zopet opazna gospodarska rast, korist premalo ljudi. Po celotnem svetu, v vseh državah, ne glede na stopnjo razvoja, v gospodarstvu in civilni družbi prevladuje strinjanje, da status quo ni opcija. Trenutno poteka hitro razvijajoči se globalni dialog glede novih modelov, ki v gospodarsko rast vključujejo tudi vse druge socialne sfere. Čeprav obstaja strinjanje, da je potreben nov način razmišljanja, je težja razprava o tem, kako identificirati in implementirati primerne politične odločitve za reformo.

Vlade in parlamenti, župani, globalne organizacije, podjetja in civilna družba – vsi igrajo pomembno vlogo pri potrebni prenovi pravil, ki jih imamo v naših ekonomijah, ki postajajo vedno bolj digitalne in mednarodne. Tokratno srečanje mreže OECD se je osredotočilo na politike, ki lahko povežejo ustvarjanje bogastva z istočasnim reševanjem neenakosti in razpravo o tem, kako naj se dosežejo cilji socialne pravičnosti, kako lahko trgi dajo pomagajo prebivalcem in s tem zmanjšajo revščino. Razprava je potekala tudi o vlogi parlamentov pri doseganju teh sprememb. Skušalo se je narediti korak od analiz k dejanjem in identificirati potrebne politične možnosti katere bodo pripomogle k bolj vključujoči rasti.

Tekom konference so države predstavile, kako nevladne organizacije sodelujejo pri ugotavljanju težav in kako ji poskušajo odpravljati, ter kako podpora jim pri tem nudi država.

V neformalnem pogovoru z mnogimi predstavniki se je izkazalo, da imamo države nekdanjega vzhodnega bloka manj težav z razvitostjo po delih države, prav tako pa se je ohranil dober sistem nudenja pomoči potrebnim; tako materialne kot zdravstvene, socialne. Prav tako imamo v primerjavi z drugimi precej dostopno zdravstveno varstvo.

Tema pogovora so bile tudi davčne oaze. Generalni sekretar OECD je povedal, da se je njihovo število zmanjšalo tudi zaradi posredovanja OECD. V pogovorih pa so mnogi sodelujoči bili mnenja, da zmanjšanje še ne pomeni zmage. Dokler je v svetu vsaj še ena taka davčna oaza, bodo možnosti za izigravanje nacionalnih pravil še vedno ostale. Prav tako so bili mnenja, da danes tudi države, ki nimajo statusa davčne oaze, svoja notranja pravila postavijo tako, da omogočajo zaobid davčnih pravil v drugi državi.

Pariz, oktober 2018, srečanje OECD globalne parlamentarne mreže

Na oktobrskem srečanju parlamentarne mreže OECD so člani parlamentov razpravljali o tem, kako je kriza spremenila življenje ljudi, kakšen vpliv je imela na družbo nasploh in kakšen bo nadaljnji razvoj. Po besedah *Gabriele Ramos* nas je kriza naučila, da se morajo spremeniti trenutno uveljavljeni modeli ocenjevanja stanja gospodarstva in gospodarske rasti. Opiranje ne povprečja in povprečne vrednosti za današnje razmere ne zadostuje več, ocenjevanje gospodarske moči glede na uvoz in izvoz ni realno, 4 odstotna rast, katero sedaj ugotavljamo, ni enaka 4 odstotni rasti pred krizo; vse vrednosti so nižje (vnosi, ...), stroški pa se višajo. Potrebno se je zavedati, da je pri reševanju vprašanj treba gledati širše in vsa vprašanja reševati interdisciplinarno.

Kriza je porušila zaupanje ljudi v vse vrste institucij. Tudi kadar njihovi predstavniki predlagajo rešitve na podlagi dejstev, se jim še vedno ne zaupa. Nekoč so pogajanja trajala dva tedna, sedaj trajajo bistveno dlje, na koncu pa tudi ni nujno, da pride do dogovora. Vse premalo se zavedamo, da potrebujemo globalne rešitve ter multilateralno sodelovanje. Gospodarstva držav so danes tako povezana, da kriza ali naravna nesreča na enem delu sveta povzroči krizo tudi na drugem delu.

Naloga odločevalcev je torej tudi v tem, da se trudijo povrniti zaupanje, kar pa lahko storijo tako, da poslušajo, kaj si ljudje želijo, ter sprejemajo predpise, ki bodo v skladu z željami ljudi in ki bodo izboljševali življenje ljudi.

Pereče vprašanje, ki je bilo izpostavljeno, je bilo tudi t.i. shadow banking.

V svetu je trenutno precej žarišč, zaradi katerih veliko ljudi zapušča svoje domove. Sodelujoči so zato del razprave namenili vprašanju, kako izboljšati integracijo beguncev in drugih občutljivih skupin migrantov.

Jonathan Chaloff je povedal, da je trenutno število prosilcev za azil največje po II. svetovni vojni. OECD glede vprašanja imigrantov in beguncev sodeluje z mnogimi organizacijami in do konca leta želi pripraviti dokument s konkretnimi primeri dobrih praks.

Primere iz prakse so predstavili nekateri sodelujoči. Kanada je sprejela preko 40.000 beguncev iz Sirije, od katerih je v roku dveh let 80 odstotkov dobilo zaposlitev, saj je Kanada potrebovala delovno silo. Kanada se je odločila, da za imigrante in begunce vzpostavi posebne centre, kjer bodo vse službe, ki jih bodo potrebovali, na enem mestu. V programe integracije so intenzivneje privabili starejše Kanadčane, predvsem tiste, ki so sami bili migranti oziroma begunci ali pa so njihovi potomci. Razlog je v tem, da si lažje predstavljajo razmere, v katerih so se znašli imigranti, mnogim so jeziki imigrantov blizu, po drugi strani pa poznajo Kanadski sistem življenja in delovanja institucij, poleg tega pa starejši tudi lažje namenijo več časa delu z drugimi. Po besedah predstavnikov Kanade je njihova država dobro pripravljena na val beguncev in imigrantov.

Primer reševanja imigrantske krize so predstavili tudi predstavniki Peruja, kamor se je v zadnjih letih zateklo precej pribežnikov iz ranljivejših skupin (otroci, starejši, ...) predvsem iz Venezuele.

Zmago Jelinčič Plemeniti, poslanec Državnega zbora, je poudaril, da je begunska in imigracijska kriza drugje po svetu trenutno precej drugačna od tiste, ki jo je čutiti v EU. Po njegovih besedah je v EU precej imigrantov, ki niti niso begunci, ter takih, ki si kot končne destinacije ne želijo Slovenije. Temu je pritrnil tudi predstavnik Latvije. Predstavnik Belgije je izpostavil, da je potrebno pri ocenah, koliko ljudi bo dejansko prišlo v Evropo, upoštevati tudi prihod družinskih članov, ki bodo prišli za prvimi prišleki.

OECD je sodelujočim predstavila dve novi publikaciji. Prva je pregled zakonodajne politike (Regulatory policy Outlook), v kateri je predstavljeno, kako se 39 ekonomij ukvarja s kvaliteto pripravljanih zakonov in pravil, osvetljuje dobre prakse in ugotavlja, na katerih področjih bi lahko prišlo do izboljšav.

Nekatere države so predstavile svoje ugotovitve ter primer praks. Francija je sprejela 39 napotkov, kako sprejemati dobro zakonodajo. Tirolska (Avstrija) deželna vlada je poskusila tudi 'gledališki' način, ko so pred sprejemom predpisov zaigrali različne situacije in tako ocenjevali, kako se bo predlagani predpis obnesel v praksi.

Zaključek razprave je bil, da ni enega načina, ki bi ustrezal vsem državam, a publikacija lahko služi kot pripomoček ali kot gradivo za razmislek.

Druga publikacija, *Regions and Cities at a Glance*, obravnava kazalnike na podlagi katerih se ocenjuje neenakosti znotraj posameznih držav in njihov razvoj. V razpravi v okviru te točke sem izpostavil, da je predvsem pri majhnih državah in v obmejnih regijah potrebno tesnejše regionalno sodelovanje ter OECD pozval, da naj v bodoče poskušajo podatke o razvoju, napredku in ostalem prikazovati tudi na regijski ravni in ne samo na ravni države.

Sodelujoči so izpostavili, da se vedno več ljudi preseljuje v mesta, kar ima že velike posledice na trgu nepremičnin. Zaradi pomanjkanja prostora in primernih nepremičnin so cene v urbanih okoljih ponekod že tako visoke, da najemnine oziroma krediti za nakup predstavljajo že zelo velik odstotek mesečnih prejemkov (30 - 40 odstotkov).

Preseljevanje spreminja tako dinamiko življenja v mestih kot tudi na podeželju. Prebivalstvo na podeželju se stara, otrok je vedno manj, kar pomeni, da se morajo lokalne oblasti zavedati, da to prinaša spremembe v številu delovnih mest, ki nudijo usluge za posamezne generacij (manj vzgojiteljev in učiteljev, več pomočnikov starejših).

Precejšnji del srečanja je bil namenjen prihodnosti; tako prihodnosti oblik dela in delovnih mest, vpliva umetne inteligence in razvoja tehnologije na zaposljivost in potrebe po kadrih ter uporabo veriženja podatkov (blockchain) v javnem sektorju.

Države, predvsem pa njihovi regulatorji izobraževalnega sistema, se morajo zavedati, da se v hitro razvijajočem se svetu bliskovito spreminjajo tudi potrebe po različnih znanjih. Nekatera delovna mesta bodo izginila, nekatera se bodo spremenila, nekatera pa bodo nastala čisto na novo. Nekatera delovna mesta nadomeščajo roboti ali pa je zaradi tehnologije potrebno vedno manj ljudi, da se določeno delo opravi. Kot primer je bila navedena taksi služba – poklicne voznike izriva uber, zaradi uporabe računalniških aplikacij ni več potrebno imeti dispečerjev. Vedno manj je potrebe po npr. asistentih v različnih laboratorijih. Vse to so izzivi za izobraževalne sisteme.

Po anketah med mladimi jih 30 odstotkov kot delo, ki bi ga želeli opravljati, navede le 10 poklicev. Poleg tega se mladi zavedajo možnosti, ki jih imajo, in so precej mobilni pri iskanju zaposlitve. Spreminjajo se tudi želje ljudi – kaj so pripravljeni narediti/žrtvovati za krajši ali bolj fleksibilni delovni čas. Vedno več zaposlenih tudi daje prednost prostemu času in času za družino, tehnologija, ki nam je na voljo, pa omogoča več fleksibilnosti pri opravljanju nekaterih vrst del.

mag. Miroslav Ribič, l.r.